

عنوان مقاله:

مبانی فکری ضدیت «طالبان‌یسم» پاکستان با شیعیان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات سیاسی جهان اسلام، دوره 1، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

احمد رشیدی - استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه مازندران

صفی الله شاه قلعه - کارشناس ارشد علوم سیاسی و مدرس دانشگاه آزاد اسلامی کمیجان

خلاصه مقاله:

با توجه به گسترش چشم گیر بنیادگرایی اسلامی در پاکستان در دو دهه ی اخیر، هدف پژوهش حاضر بررسی عوامل فکری ضدیت و دشمنی طالبان نسبت به شیعیان است. به همین منظور پژوهش حاضر این فرضیه را مورد ارزیابی قرار داده است که محیط اجتماعی پاکستان، استفاده ی ابزاری دولت‌های پاکستان از گروه‌های بنیادگرا و رهبران آن، همچنین مداخله ی دولت‌های خارجی، به ویژه عربستان، در ترویج وهابیت و ترکیب آن با «دیوبندیسم»، عامل ضدیت گروه‌های اسلام‌گرا، خصوصاً طالبان‌یسم، با شیعیان شده است. یافته های پژوهش نشان می‌دهد که طالبان‌یسم جنبشی است متشکل از نیروهایی که از لحاظ فکری از خارج از مرزهای پاکستان، خصوصاً عربستان تغذیه می شوند و مکتب دیوبندیسم و وهابیت، بر رادیکالی شدن طالبان و ضدیت با شیعیان تاثیر عمیقی گذاشته است.

کلمات کلیدی:

طالبان‌یسم، پاکستان، شیعه، دیوبندیسم، وهابیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1292003>

